

Bemærkninger til lovforslaget

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Forslagets indhold og formål

Formålene med lovforslaget er flere. Der indføres adgang til, at en midlertidig opholdskommune, der afholder udgifter til personlig og praktisk hjælp, jf. § 71 i serviceloven, kan få udgifterne dækket (mellekommunal refusion) af den kommune, som er borgerens opholdskommune. Den mellekommunale refusion for udgifter ved midlertidigt ophold i en anden kommune end opholdskommunen vil blandt andet kompensere kommuner med mange sommerhuse for udgifter til hjemmehjælp til pensionister, som opholder sig i sommerhusene i kortere eller længere perioder. Desuden bliver der adgang til mellekommunal refusion i en årrække for udgiften til førtidspension fra den kommune, der har tilkendt førtidspensionen. Forslaget om refusion af førtidspension har til formål at kompensere kommuner med mange førtidspensionister for udgiften til pension tilkendt i andre kommuner. Kompensation via udligningsordningen tilgodeser ikke i tilstrækkelig grad dette hensyn.

Formålet med lovforslaget er endvidere, at præcisere og samle reglerne om opholdskommune og mellekommunal refusion i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Dette sker bl.a. ved at ophæve to bestemmelser i serviceloven, der efter gældende regelsæt angiver regler om handlepligt og opholdskommune.

Herudover har lovforslaget til formål at lovfæste borgernes ret til personlig og praktisk hjælp ved midlertidigt ophold i en anden kommune. Borgernes ret til hjælp under midlertidige ophold fremgår alene af praksis. I sammenhæng med borgernes retskrav på nødvendig hjælp i en anden kommune end opholdskommunen får denne anden kommune ret til refusion fra opholdskommune, når udgiften har hjemmel i servicelovens § 71.

Derudover gives der mulighed for at fravige det sædvanlige opholdskommuneansvar, hvorefter opholdskommunen har handleforpligtelsen, jf. forslagens §§ 9-9 a. Det bliver muligt for kommunerne, at

overlade kompetence til at træffe myndighedsopgaver til en anden kommune, når dette sker som led i etablering af en fælles rådighedsvagt. Den konkrete delegation skal godkendes af socialministeren. Bemyndigelsen til socialministeren til at tillade kommunalt samarbejde i nærmere afgrænset omfang har ikke til hensigt at foregribe de videre overvejelser om eventuelle ændringer i den kommunale struktur, som foregår inden for rammerne af Strukturkommissionens arbejde. Bemyndigelsen skal i stedet medvirke til, at socialministeren kan fremme en fornuftig udnyttelse af ressourcerne i kommunerne.

Endelig indeholder lovforslaget en bemyndigelse for socialministeren til at fastsætte regler om opholdskommune for personer, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet og en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om opholdskommune i sager efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Strukturen i bestemmelserne er fastholdt i forhold til den nuværende struktur. De gældende bestemmelser beskriver reglerne om handleforpligtelsen og opholdskommune i § 9 og reglerne for mellekommunal refusion i § 9 a. Lovforslaget indeholder yderligere underopdelinger, idet bestemmelserne om handlepligt og opholdskommune er specificeret for henholdsvis personer fyldt 18 år og personer under 18 år. Dette gøres for at tydeliggøre reglerne om opholdskommune for personer under 18 år. Desuden er reglerne om personlig og praktisk hjælp fra den stedlige kommune udskilt til en særskilt bestemmelse i § 9 b, stk. 1, mens reglerne om refusion fra anden kommune er samlet i § 9 c.

Udgangspunktet er, at opholdskommunen yder hjælpen til borgeren, jf. §§ 9 og 9 a. Personlig og praktisk hjælp ydes af den midlertidige kommune, og anden hjælp kan ydes i særlige tilfælde hvor opholdet ikke er rent midlertidigt, jf. § 9 b.

Forslaget til en ny § 43 a indebærer, at der skabes en hjemmel til, at amtskommunerne kan træffe beslutning om, at medlemmer af Det Regionale Udviklingsråd får diæter, erstatning for dokumenteret tabt ar-